

ZGODNJA

DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli, in velja po pošti za celo leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 40 kr., za četert leta 1 gl. 30 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 4 gl., za pol leta 2 gl., za četert leta 1 gl., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej

Tečaj XLI.

V Ljubljani, 25. vel. travna 1888.

List 21.

Sveto Telo.

V zlati zariji prisvetil
Praznik je današnji nam;
Praznik, ki ga je posvetil
Izveličar ljubi sam.

Kamor se okó ozira
Svetega Telesa dan,
Radost se povsod odpira —
Krasen dol je hrib in plan!

V cerkve, z mlaji okrašene,
Pridno verniki hité;
Vse pobožnost v cerkev žene,
Da Gospoda počasté.

Veličastni so sprevedi
Na ta praznik znamenit,
Jezus sam med nami hodi,
Pod podobo kruha skrit.

Staro, mlado, vse veselo
Častno spremlja ta sprevod,
Vse bi rado hvalo pelo
Tebi, Jezus, naš Gospod!

Koder se sprevod pomika,
Vse v zelenju, v cvetju je;
Vse pozdravlja Rešenika —
Vse v molitvi, v petju je.

Venci, mlaji, lučič čeda
Slavo Jezusu dajo.
Zbor nebeški danes gleda
Ves zavzét nas na zemljó.

Vidi Jezusa Gospoda
Sred Adamovih otrók,
Njih vdeležit se spreveda —
Néba zapusti obok.

Jezus danes blagoslavlja
Svoje ljudstvo, zemlje sád,

Milost novo zagotavlja —
Rajskih nam podaja nád.

I. Z.

Bratovščina

brezmadežnega spočetja preblažene Device Marije
Lurške v farni cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani.

(Dalje.)

Pač bi utegnil kdo ugovarjati, čemu pri tolikem številu družb in bratovščin Marijinih še novo vjavati. Ali namen in dolžnosti naše bratovščine spodbijajo tak ugovor. Prav posebna skerb mora biti vsakemu pobožnemu verniku. Častiti „brezmadežno Spočetje Marijino,“ da se ta verska resnica tem bolj v srcih naših uterdi, in nje sadovi v življenji kristijanov bolj in bolj pokažejo. In kdo bi dvomil, da ni blag namen moliti za spokorjenje terdovratnih grešnikov, ter izročati jih v varstvo Marijino? Ona je pač sama pokazala v Lurški jami, kaj je najbolj potrebno današnjim dnem, in to izverševati je ravno namen Lurške bratovščine. A tudi dolžnosti niso pretežavne. Marsikdo se res sem in tje v svoji gorečnosti preobloži z bratovščinami, da mu dolžnosti pri obilnih vsakdanjih opravilih ni lahko opraviti vestno in natančno. Pri naši bratovščini ni se tega lahko bati. Z radostjo pripoznamo, da je molitev rožnega venca posebno pri nas na deželi tako ukoreninjena, da ne preide dan brez te molitve. In kdor je sicer vaju moliti rožni venec, pa nima časa še posebej odstavek odmoliti po namenu Lurške bratovščine, sklene naj bratovsko svojo molitev v navadni rožni venec, in spolnil je svojo dolžnost.

Eno posebno korist bratovščine Lurške pa bi vendar rad omenil. V zadnjem času pri nas mnogi rabijo ob raznih neugodah vodo iz studenca Lurškega. Vemo pa, da voda je le sredstvo, pripomoček, ua katerega je Marija milosti svoje navezala. Molitev, zaupna, združena, goreča, bo pri Mariji najprej uslišanje našla. Za gotovo pa se smemo nadejati, da bode goreča molitev bratov in sester med nami budila zaupanje do Marije, pri Njej pa nam izprosila obilo blagrov, dušnih in telesnih. Kjer bode cela vojska vsaki dan povzdigovala roke h Kraljici nebeščanov proséc jo pomoči, ondi bo tudi lurška voda dajala obilnejših ozdravljenj, pogostejših

uslišanj. In to upajmo, dá se doseči deloma z bratovščino Lurške Matere Božje.

Naj omenim še, da se bode praznik bratovski (8. decembra) v farni cerkvi sv. Jakoba obhajal kolikor moč slovesno. Na posebne dneve, ki so obdarovani z odpustki, treba seveda večkrat opozoriti. Da bi udje kaj stanovitega pred seboj imeli, izdalo je vodstvo čedno podobico s pravili, ki je ob enem tudi sprejemnica za vsacega uda. Stane dva novčiča. Naročene so tudi svetinje, ki bodo ugajale Lurški in rožnovenški bratovščini. Kader dojdejo — kakor tudi višnjevi škapulirji, ki so že v delu — bodemo naznanili to udom po „Zgodnji Danici,“ ki nam je radostno obljubila za vse bratovske zadeve odpirati svoje predale. Tako upajmo, se bode nova ta bratovščina kmalu vdomačila pri vernih Slovenceh. Zagotovilo tako nam daje tudi to, da je danes, čez tri tedne, kar zapisujemo, skazanih že nad šeststo udov. Ne dvomimo, da se jih bode veliko oglasilo skoro tudi z dežele. Kdor bi hotel koga zapisati, naznani naj ga z imenom in priimkom vodstvu (prečast. gosp. Ivan Rozman, mestni župnik pri sv. Jakobu v Ljubljani); tam se dobivajo tudi podobice s pravili. Redno vpisovanje udov v domači zakristiji je vsako jutro po sveti maši z blagoslovom; ob nedeljah in praznikih tudi popoldne po kerščanskem nauku.

Naj te čertice zbudé novo gorečnost do preblazene Device Lurške, da njeno češčenje živeje in živeje postane v serci vernih Slovencev.

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. (*Quaestiones pro concursu parochiali 1. 2. 3. Majo 1888.*) Ex theologia dogmatica: 1. Animam humanam esse immortalem probetur argumentis positivis et speculativis. 2. Praemissa intentionis notione et divisione probetur ejus necessitas in dispensandis sacramentis.

Ex jure ecclesiastico: 1. Conferantur ad invicem impedimenta vis metusque atque raptus pro sua natura, fonte suo, in iis procedendi modo, dispensabilitate sua et cessatione. 2. Qualem communicationem in sacris passivam permittunt jus canonicum civileque, qualem vero vetant?

Ex exegesi: Fiat lingua vernacula exegetico-homiletica expositio pericoparum Epistolae atque Evangelii, quae leguntur Dominica quinta post Pentecosten. nimirum primae s. Petri cap. 3. a versu 8 usque ad v. 15., et Evangelii s. Matthaei cap. 5. a versu 20. usque ad v. 24. inclusive.

E theologia morali: 1. Proposita legis definitione et divisione, legem naturalem existere demonstratur simulque exponatur, quatenus sit legis hujus materia. 2. Data definitione et partitione juramenti, exponantur juramenti conditiones, tum ad ejus liceitatem requisitae.

Iz duhovnega pastirstva: 1. Po katerih pravilih naj se presojujejo uderzanja? 2. Kako je ravhati duhovnemu pastirju z nekatoličanom, ki se povračuje v katoliško Cerkev? 3. Kaj je vedeti duhovnemu pastirju o papeževem blagoslovu za umirajoče?

Kerščanski nauk: Učencem ljudskih šol naj se vprašaje razložé znamenja prave Cerkve.

Iz Leseč, 21/5. Danes smo dokončali sv. misijon, kateri nam bode ostal v vednem spominu. Mnogo nas je bilo, kateri smo bili silno potrebni sv. misijona, Bog naj poverne domačemu č. g. župniku, stoterno naj poplača trud čč. patroma, ki sta nam poživljala serce z

besedo Božjo, ki jo bodemo v sercu ohranili do črnega groba, in ne pozabili, kar smo pri spovedi in pred sv. obhajilom obljubili.

Vsa druga opravila smo pustili, akoravno od konca nismo mislili se nekteri vdeležiti sv. misijona. Zagotovo smem reči, da se je vdeležila cela fara sv. misijona, celo taki, ki so več let spoved opustili. Z nepopisljivim veseljem smo poslušali prečast. patra, in prehitro so nam dnevi pretekli. Morebiti nam bode naš č. g. župnik k letu zopet napravili to veselje, in bodemo ponovili sv. misijon.

Prosimo Vaju prečastita očeta, spominjajta se nas pri daritvi sv. maše, posebno pa priporočim sebe in svojo družino in zahvalujem za nam skazano dobroto. Mnogo se nas je zapisalo in se bodo še zapisovali v družbo treznosti, celo taki, ki bi človek mislil, da se ne bodo mogli zderžati. Bog naj nas vodi in desni naš angelj varh naj nam stoji na strani, da bodemo res gotovo vsi obljube spolnovali. Solzice so zalivale oči očetom in materam, ko so vidile sinove se vračati na pravo pot in v naročje Naše ljube Gospe presv. Serca.

Farman.

Iz Ternovske fare na Notranjskem. (*Vérska šola in šolski napredek. Prav blago dobro delo. III. red in družba treznosti. Blag bolnik. Dervarjenje. Uboj.*) (Konec.) V Vašem cenjenem listu, gospod vreditnik, se večkrat bere, da se je tu ali tam ustanovil tretji red sv. Frančiška, ali pa družba treznosti. Naj naznam, da je bil tudi pri nas ustanovljen še lani omenjeni tretji red in da ima sedaj lepo število udov. Temu je mnogo pripomagal sloveči provincijal reških kapucinov preč. O. Avguštin. Ta mož je Ternovskim duhovnikom o vsaki potrebi prihitel pomagat. On je menda že petnajstkrat o sv. Petru, našem farnem patronu, imel veliko duhovno opravilo, ter je z lepimi govori slovesnost poveličeval. On je tudi mesca februarija slovesno ustanovil tretji red pri nas, ter se zanj vedno zanima. Ni torej čudno, da se pri nas mlado in staro s hvaležnim srcem spominja blagega preč. O. Avgustina. Lahko si mislite, kako so bili faráni žalostni, ko so bili zvedli, da je O. provincijal o veliki noči nevarno zbolel. Molilo se je zanj na leci, in odleglo mu je bilo; a naše veselje je bilo kratko, ker nenadoma se mu je bolezen povernila, da je bil za smert previden in malo upanja je bilo, da bo še kedaj ozdravel. Zdaj zopet slišimo, da je O. provincijal mnogo boljši in je upanje, da bo še popolnoma zdrav, kar naj Bog milostno dodefi. Mnogo ima O. provincijal prijateljev in spoštovalcev tudi v naši škofiji; zato sem njegovo bolezen tukaj omenil, da zvejo, kako in kaj.

Omenil sem v začetku dopisa, da hodi iz naše fare vsako jesen mnogo dervarjev v daljne dežele. Tudi letos jih je bilo par stotin odišlo v Galicijo, Rumunijo, Serbijo in v Bosno. Sedaj se vračajo domú s pičlim, s kervavimi žulji prisluženim denarjem. O tih ljudeh bo letos družba sv. Mohora daljši spis priobčila.

Dovolite mi, da tukaj le nekaj malega omenim! Govoril sem te dni s priletnim možem, kateri je bil letos že 26to zimo v daljnih gojzdih. Vernil se je zdrav in vesel iz „šume“ blizo Maglaja v Bosni domú. Marsikaj zanimivega mi je pravil o delovanju, življenju in terpljenju slovenskih dervarjev v Bosni. Silo daleč so imeli do katoliške cerkve; žali, da malokedaj so bili pri sv. maši, le domá so v svojih bajtah rožni venec in druge molitve opravljali takrat, ko je v njih domovini bila velika sv. maša. Imeli so dobrega gospodarja, kteremu so delali. Ta je na svoje stroške naprosil o. fraučiskana, da je zbranim gospodarjem v leseni, za to prirejeni kapelici, saj o velikih praznikih sredi gojzda presveto

daritev opravljal.*) Veselilo me je, ko sem to slišal; ker to nam je lep dokaz, da se dobí še gospodarjev poštenjakov, kateri za dušne potrebe svojih delavcev očetovsko skerbijo. Ta izgled v bosanskih gozdih bi vtegal osramotiti marsikterega slovenskega gospodarja, kateri se nič ne briga za svoje posle. Naj spolnujejo svoje keršćanske dolžnosti ali ne, to mu je vse eno.

Konečno naj Vam še nekaj prav žalostnega, pri nas, hvala Bogu, do sedaj silo redkega, poročam. Blizo vasi Z. je bil koncem aprila ubit najden mlad človek iz bližnje primorske vasi udovogradskega okraja. Tudi tukaj je bila menda poglavitni vzrok strašnega zlouchina nesrečna pijanost in menda tudi še tista gerda pregreha, zaveljo ktere se hudobni fantini naj večkrat pretepajo in pobijajo. V ponos smo si šteli do sedaj, da se pri nas primeroma še malo žganja izpije; in da se o pobožih leta in leta ne sliši; pa ta zgodba je črn madež naši fari. Všeč nam bo, ako se vresniči, da ubijavec ni bil domačin, temuč iz primorskega Novogradskega okraja. Naj bo to svarilen izgled naši mladini, kaj da provzroča gerda pijanost in ponočno divjanje.

B.

Imenik (šematizem) Lavantinske škofije za leto 1888 se začne s sveto rimsko Cerkvijo: Sv. Oče Leon XIII. s kardinali, metropolitom v Solnogradu. Sedanji knezoškof dr. Jakob Maksimilijan Stepišnek, ki bodo 2. avgusta t. l. obhajali 50letnico mašništva, so v versti Lavantinskih škofov 53ti vladika. Vstanovil je to škofijo Eberhard II. nadškof Solnograški. Kapitelj stoljne cerkve sv. Janeza Kerstnika ima proštijo, dekanijo 5 korarjev, in 5 častnih korarjev. Pravih kn. konsistorijalnih svetovalcev je 11, titularnih konz. svet. 7, in knezoškofijskih duhovnih svetovalcev 46. Seminaristov v duhovskem semenišču pod vodstvom gosp. stoljnega dekana Ignacija Orožena je 66 (med temi 3 mašniki); v deškem semenišču Maksimilijanišču je pod vodstvom prof. g. dr. Ivana Mlakarja 43 gojencev.

Dekanati (24 je njih število) so razun dekanata škofijske cerkve sv. Janeza Kerst. na levem dravskem bregu razversteni po abecedi.

V vnanjih škofijah je 11 duhovnov. Umerlo je 12 svetnih duhovnov, 1 kapucin P. Dionizij, in 1 frančiškan P. Leonard.

II. oddelek, od 71—79 strani nam kaže, kako obilno redovnikov ima Lavantinska škofija.

Samostan oo. minoritov v Ptujem ima 7 patrov, frančiškani imajo 4 konvente, in sicer je a) v Marija-Nazaretu 9 redovnikov, — b) v Brežicah 10 redovnikov — c) pri L. D. Mariji v Mariboru 12 redovnikov, in d) pri sv. Trojici (Windischbücheln) 7 redovnikov; kapucinov je v Celji 7.

Lazaristi v misijonski hiši sv. Jožefa blizo Celja imajo 5 očetov misijonarjev in 6 laikov.

V kloštru oo. Trapistov „Marije Odrašenje“ v grajščini Rihenbergu (od l. 1881) je 38 redovnikov.

Usmiljenih sester sv. Vincencija Pavljanskega je: v Mariboru 10, v Ptujem 9, v Celji 5, in v Brežicah 3.

Šolskih sester III. reda sv. Frančiška je v Mariboru 41, v Celji 6, v predmestji sv. Magdalene 4, in 6 pri sv. Petru pri Mariboru. Redovnic sv. Marije Magdalene „de poenit.“ v Studencu (Maria Gnadenbrunn) je z lajikami 20. Župnij. duhovnij ali fará je v Lavantinski škofiji 188, lokalij 31, nastavljenih kapelanij je 116, praznih 71; vseh kapelanij je 187, kuratnih duhovnov 337, v družih službah 31, in redovnikov 36, — 45 v v pokoju, vseh duhovnov je 449, cerkvá in kapel je

*) Pač bi bilo skerbeti, da bi se to zgodilo vsaj vsako nedeljo in zapovedani praznik. Vr.

634 — katoličanov 478.736. — Duhovni so razversteni po kanonični starosti in potem še po abecednem redu.

Alfabetični zapisnik fará ima zraven podružnic (pri nas so pri vsaki fari zapisane) tudi pristavljeno slovensko ime kraja; ker je ves imenik v nemškem jeziku tiskan.

Prav pripraven je pa na 137 strani zapisnik periodičnih dopisov in vlog za dekanate, župnije in kloštre do knezoškofijskega Ordinariata Lavantinskega in drugih vradnij.

Opomba (stran 144) je posebno imenitna, ker po poštni postavi ddo 2. okt. 1865 so denarne pošiljatve do kn. ordinarita — podveržene koleku, torej je nar boljše po poštnih nakaznicah take pošiljatve, ali pa frankirane — oddajati.

M. J.

Iz Teržaškega. (Nekaj prašanj. *) Rad bi zvedel, če je kaka knjižica, v kateri je natančno popisano o novejših bratovščinah, čemu so postavljene, kje se najložeje zapisujejo družniki? O družbi sv. Mohora je že znano, in tudi o brat. ss. Cirila in Metoda, a manj o drugih družbah, naprimer: Sv. Serca Jezusovega (zapisuje se pri čč. oo. Frančiškanih, in v „apostoljstvo molitve“ pri gospéh Uršulinkah v Ljublj. Vr.), presvetega Serca Marijinega (pri sv. Petru v Ljublj.), Naša ljuba gospá presv. Serca. (V Šenkavžu v Lj.) V Ljubljani imate posebne gospode, ki poskerbé vpisovanje v take bratovščine; v naši škofiji teržaški, saj v Terstu, za veliko večino slovenskih poslov ali drugih ljudi s kmetov, kar nam je znano, ni nikogar, da bi zapisoval in sprejemal v slovenski oddelek takih bratovščin. Za italijansko ljudstvo je v tem oziru bolj poskerbljeno; nekteri gg. so me naprosili, naj Vam, pr. m., pišem v tej zadevi. Kake odpuške imajo posamne bratovščine, nam je znano iz raznih knjig pisateljev, kakor so: Volčič, Sajovic, Erker, in nemških, P. Manuel, P. Gaudentius. Radi bi zvedeli gg., kje se dobivajo slovenske tiskovine in kaj je treba storiti, da kdo smé vpisovati v take družbe, in ako je kje vkup napisano od vseh v novejšem času bolj navadnih družb in bratovščin? O priliki prvega sv. obhajila vpisal sem svoje prvo obhajance v bratovščino presv. Serca Jezusovega in bratovščino „Naše ljube Gospé presv. Serca Jezusovega.“

Listič prvoobhajancev Vam pošljem s prošnjo, da blagovolite v Ljubljani priobčiti dotičnim gospodom, ki so pooblašćeni za vpisovanje v dotično bratovščino. V Terstu, kakor sem omenil, nimamo takih pooblašćencev, in ko bi kakšen bil, gotovo bi se jih prav veliko vpisalo. (Naj bi kdo ta prašanja študiral in reč naznanil. Vr.)

Pri nas so pridno podpisovali kmetje za versko šolo, tudi učitelj se je podpisal, a njegovi tovariši so ga napadli, da je bil slep**) na obé očesi. A so ljudje — katoliški učitelji (!) — kratke pameti, da so nasprotni verski šoli. Bojé se za narodnost, kakor da bi verski učitelji ne bili še veliko boljši narodnjaki, kot brezverci. Mogoče, da se kak učitelj tudi boji, da bi potlej bolj primoran bil, že zaradi vzgleda mladini, hoditi v cerkev vsak praznik in nedeljo. Pa saj bo predlog za versko šolo, preden bo kot postava

*) Došlo nam je več vprašanj, ki so važna za občinstvo; toraj se nadjamo, da gosp. dopisnik ne zameri, da jih tukaj oznamimo. Vr.

**) Tisti, ki ga psujejo, pa imajo trojnato mreno na obéh očesih, ter čisto nič ne vidijo, ne blizo in ne daleč. Vr.

poterjen, prišel na podrobno prereševanje. Posebno bodo judje deli to moko za velikonočni kruh gotovo na trinajstesenesčne (— druge stvari imajo v najvišji potenci: kvintesenca —) šolske moke. Bog daj katoliškim poslancem pravi pogum! Tolaži nas zagotovljenje Kristusovo: „Simon, Simon, ecce satanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum: et ego rogavi pro te etc. ect.“ (Luk. 22, 31.)

Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Peš-potovanje z Juga skoz Slovenijo v Rim.

(Dalje.) Ko sva opravila molitve in pobožnost, so nama začeli svečenik razkazovati in razlagati svete in častite spominke, ki se hranijo v tej molitvenici okolo Svetnice razredene. Tako n. pr. je podoba v plenice povitega Deteta Jezusa; glavo je naslikala Svetnica z lastno roko po oni podobi, v kateri je Božje Dete se ji viditi dalo. Nebeško milo, ljubeznjivo in lepo je to Dete, večna modrost se že malemu na obrazu vidi. Krasna posoda kristalna, v kateri je sveža, tekoča blede-rudečkasta serčna kri Svetnice. Ko so sv. nestrohnjeno truplo iz zemlje izkopali in jo v oni oratorij izpostavili njenim redovnim sestram in duhovnim hčeram v tolažbo in počesčevanje; si je po povelju prednice, svoje naslednice, po čudežu sv. pokorščine, v nunski molitvenici prostor izbrala; vstala je, že mnogo časa mertva, iz mertvaške skrinje, storila nekoliko stopinj in se usedla na sedež prednice v koru, na katerem je v življenji svete redovne molitvene ure opravljala. Na tem mestu še sedaj sedi. Ko so ji potem serce odperli (morebiti, da bi se prepričali, kako je z njenim nestrohnjenjem), so našli svežo, tekočo kri, ktere so o tej priliki pristregli v posodo. Kri se je prelivala in spenila, in nahaja se še zmeraj, ter se daje posoda poljubovati. Umerla je sv. Katarina Bolonjska v Bolonji, kot prednica klarisaric. Pisala je 1438 sloveče „Revelationes“ (razodenja); med svete je bila prišteta 1712. Tako je tudi še več drugih svetinj.

O tej nedolžni cvetki in pregoreči ljubivki Jezusa Kristus bodi le samo v kratkem še opomnjeno, da je bila hči plemenitih, posebno pobožnih staršev, rojena 1413 v Bolonji. Po čisto nedolžnem življenji je imela prikazen v bolezn, da je Bog sklenil konec njenega življenja, da pa na molitev njenih duhovnih sester, redovnic, ji bode še za nekaj časa podelil življenje in zdravje. In slišala je glas: „Njegova čast se bo v tebi videla.“ Te besede so pozneje tako tolmačili: da se bo čast Gospodova videla po njeni smerti nad njenim nestrohnjenim telesom. In zares, ko je 9. sušca l. 1463 Katarina zveličano v Gospodu zaspala, je bilo njeno poprej vedno blede obličje čisto lepo; naj ljubeznjivša rudečica ga je obličevala, in akoravno je o svoji smerti imela 50 lét, je bila viditi kakor 15letna spijoča zdrava deklica. Njeno čisto truplo je še dan danes nestrohnéno, kakor je bilo že rečeno.

Na duši in na telesu ves pretresen, v sv. strahu in nebeško-milih čutih sem se vergel na stopnice prestola velike služabnice Božje. Hvalil večno Ljubezen, Boga, za vse milosti in darove tej nevesti Kristusovi podeljene; priporočil sebe nevrednega in vse brate in sestre vseh treh redov sv. o. Frančiška, kakor tudi vse, kateri so se mi v molitvo priporočili i. t. d., v njeno priprošnjo pri Jezusu in Mariji. Nikdar ne bom pozabil srečnih trenutkov pri nestrohnjenem truplu sv. Katarine Bolonjske.

Ona si je naj boljši del izvolila, ki ji ne bode nikdar ozet. — „Devica, neomožena, misli le na to, kar je Gospodovega.“ — Dragi Slovenec! bodisi kedorkoli, ako bodeš kedaj potoval v Rim, obišči v Bolonji

svetišče, kjer te Svetnice sv. telo nestrohnjeno sedi; ne bode ti žal; kaj jednacega ne boš našel drugod.

Ob 5 popoldne obiskala sva velekrasno cerkev čč. oo. dominikanov. V tej veliki cerkvi, v čudovito lepi kapeli, z visoko umotvorno kupolo, je grob sv. očeta Dominika, ustanovnika pridigarskega reda in začetnika veleslavne in zmagonosne molitve sv. rožnega venca. Slavni grob, čudovito in umetno delo iz naj lepšega marmorja, stoji sredi kapele pod kupolo. Altar je ravno pred grobom, okinčan z umetnimi izdelki iz zlata in srebra. Stene v kapeli oblečene so z mnogoverstnim barvanim dragim marmorjem; kipovi in predstave so iz življenja in čudežev sv. Dominika; vse je umotvorno, velelepo delo iz najbeležnega marmorja.

Kupola se leskeče bogato pozlačene, izbuknjene ornamentike. O, kako milo, prijetno in miroljubno je pri grobu tega velikega svetnika in očaka slavnega reda biti in moliti Boga velikega! Duša se napolnuje z duhom in lučjo večnih resnic in se vnema ljubezni do Jezusa in Marije, cvetlične kraljice svetega rožnega venca. Ravno tej kapeli nasproti, na evangeljski strani cerkve je velekrasna kapela Kraljice sv. rožnega venca, kip bl. Device Marije s presv. Detetom je v oltarju čudovite lepote.

Začel se je ravno sv. rož. venec pred popoldansko pridigo, v. č. Pater dominikan na pridiznici so začeli moliti sv. rož. venec, verni v cerkvi so odgovarjali; drugo kitico je ljudstvo naprej molilo, pridigar pa odgovarjal; tako se je menjavalo in verstilo do konca. Prav cerkveno koralno je tako moliti, dobro pa osobito zbog tega, ker vsi bolj pazijo na molitvo in sv. skrivnosti. Sv. rožni venec molijo na sledeči način: Pervo se pové namen, za kar se bo sv. rožni venec daroval. Potem se moli „Salve Regina,“ Zdrava Kraljica, z molitvijo na koncu, ki obsega v sebi prošnje na sv. rožni venec se opirajoče. Zdaj se reče čast Bogu Očetu i. t. d., zatem se vselej pristavi: Bodi česčeno in hvaljeno vselej sveto sladko ime Jezus in Marija. Sedaj bere, ali na pamet govori premišljevanje dotične skrivnosti in nje pomembe prav tehtno in ob kratkem, potem se moli — Oče naš, 10 „Česčena Marij,“ med Česčena Marijo se nič ne pristavlja. Tako se moli sv. rožni venec v Rimu in po vsi Italiji, v cerkvi in doma.

Naposled sva v Bolonji šla še v velekrasno opravljeno cerkev Dev. Marije, imenovane „Serva Domini,“ Službenica Gospodova. Tu se je posebno slovesno obhajal praznik sladkega imena Marije D. Pridigoval je v. č. Pater dominikan o slad. imenu Marija. Pozná se iz govora, da ni brez pomena naslov: „pridigarski red.“ —

Bile so v cerkvi tudi sestre iz III. reda sv. Dominika, ktere redovno obleko očitno nosijo, in obilno vernega ljudstva. Ob 6 na večer odšla iz Bolonije. Prenočila sva pri grofovskih seljaki pri veliki cesti.

13. sept. šla do bližnje postaje hlaçon-omnibusa. Okolica Bolonije je velekrasna. Na južni in večerni strani trikotna velika ravnina rodovitni griči, gore in planine; lepo obdelane in nastavljene s hišami, poletnimi gradiči, orjaškimi gradovi, tergi in mesti in lepimi cerkvami, med kterimi posebno veličastno visoko na hribu stoji sloveča Božja pot: „Madona di San Luca,“ Mati Božja sv. Luka. Govori se, da jo je naslikal sv. evang. Luka. Poleg cerkve je samostan. Na to goro vodijo do svetišča pokrite stopnice. Mesto Bolonja stoji na kraju trikotne ravnine pod gorami. Došla sva na drugo kratko postajo od Bolonje; kmalo prisopiha mali hlaçonček z versto pripreženih „omnibusov“ in odpe-ljeva se mimo mesta „Castel San-Pietro“ proti lepi Imoli. Merkej tega hlaçon dervi pri kraju vel. ceste,

kakor ptica, po ravnini vkreber in navzdol, da človeku sapo zapira. Ob 8 došli v mesto Imolo, prijetno na vzvišenem griču razprosterto. Obiskala imenito stolno cerkev. K sv. maši šla v bližnjo cerkvico Matere Božje. Potem nazaj v stolno cerkev. Ta hiša Božja je velika, umetno v romanskem slogu zidana, v tri ladije razdeljena; vsaka ladija ima mnogo stopnic vzvišeno prezbitero; osobito veličastna je sredoja absida z glavnim oltarjem v sredini; zadaj, sredi abside, vel. oltarju nasproti, je krasni biskupski sedež. Pod veliko prezbitero in obema stranskima je kripta, ali spoduja cerkva. Sredi velike ladije deržé široke marmorne stopnice v kripto.

Ako si v srednji ladiji cerkve, moreš viditi po vsi cerkvi, vso vel. prezbitero in glavni oltar; ob jeduem pa tudi v kripto in na oltar v nji. Kripta je razdeljena v tri ladije z lepimi marmornimi stebrovi, ima tudi tri prezbitero. V srednji prezbitero stoji prosto v sredini grob sv. Kasijana mart., pred njim je oltar z Najsvetejšim; tudi v tej kriptini glavni prezbitero so kano-niški sedeži z biskopovo stolico v sredini: okolo groba imenovanega sv. marternika, v desni prezbitero, je grob sv. Petra Krizologa, v levi pa grob nekega zveličanega biskupa, ime sem pozabil zaznamjati; pri vsakem grobu je oltar. V ovi malo mračni veliki kripti osobito dobro dé duhu in vabi k iskreni molitvi in k svetemu premišljevanju.

Tu so bili pokojni sv. Oče Pij IX blaženega spomina, škof, preden so bili izvoljeni za naslednika sv. ap. Petra v Rimu. Pri Imoli in dalje do Ankone raste posebno dobro in sladko vino. V Imoli sva naj boljšega pila po 8 naših soldov liter.

Iz mesta Imole potujeva v hudi vročini, po rajskem vertu, sličnem malo vzvišeni ravnini, naravnost proti jugu. Desno, večerno stran se dvigajo rodovitni homci, zadaj pa visoke gore apeninske, proti vzhodu pa nepregledna ravnina, vertu podobnega polja, tje do morja jadranskega. Cesta lepa, gladka in čista, med vednim drevo-redom in prijetnimi, obstriženimi zelenimi mejami. Dojdeva do cerkvice poleg ceste. Obiščeva Najsvetejšega v ovi čudo-lepi cerkvi bl. D. Marije. Kako je nastala ta cerkev, pové ti velika slika in napis pod njo? Potoval je nekda tu mlad pobožen romar iz Rima in Lavrete. Oslabljen od truda in pota, ni mogel dalje, uleže se, in v Gospodu zaspi. Oni, ki so ga našli mertvega, izkopajo poleg ceste jamo in ga zagrebejo. Ali na grobu vedno zeleni, vidi se mnogopot velika svitloba. Odogrebejo zemljo in najdejo truplo mladega romarja sveže, lepo in nespremenjeno. Pod zgornjo obleko imel je na persih lepo sliko bl. D. Marije. Vzdignejo ga. Vzemó sv. sliko, truplo denejo v rakvo in zopet tam zagrebó. Na grobu postavijo malo kapelico, v njo postavijo sv. sliko, katero je romar nosil na persih. Mnogi v tej kapelici čudežne pomoči zadobijo. Pozidala se je sedanja krasna cerkev. Mnogoverstni čudeži so se godili in obilne milosti in dobrote Božja Mati tukaj deli. Truplo mladega romarja počiva za velikim oltarjem pod cerkvijo. Ime njegovo in narodnost se ne vé. Imenuje se tu „blaženi Romar,“ „Beato Pellegrino.“ (Dalje nasl.)

K sklepu Šmarnic.

Šmarnice ljube, nam dušno veselje,
Danes za letos jemljete slovó!
Prej, ko se ločite, naše so želje —
Venčati zadnjič Mariji glavó!

Venec zahvale naj danes podamo
Tebi, Marija, za milosti broj;

Ljuba Devica! hvaležno spoznamo:
Sin nam po Tebi je milostljiv Tvoj.

Hvala stotérna, za milosti lepe,
Ktere dajal nam je Šmarnični čas!
Mati dobrotna, poterdi še sklepe,
Ki naš privabljal jih prošenj je glas! — —

Pervič pri Šmarnicah smo obljubili,
Boljšati svoje življenje za zmir,
Jezusa vedno da bomo ljubili,
Vedno skerbeli za dušni le mir.

Tudi sklenili smo Tebe ljubiti
Mati, preserčno, iz žive moči,
Jezusa ljubega nikdar žaliti,
V gnadi da Njega zapremo oči.

Zgledom da hočemo Tvojim slediti,
Sklep je bil večkrat ponavljan naš —
Vedno za slavo se Tvojo truditi,
V svitu ki Božjem se tam lesketaš.

V veri in v upu, v ljubezni presveti
Da preživimo ostale še dni,
Čisto, pobožno, želimo živeti —
To smo sklenili pri Šmarnicah mi! —

Sklepi ti, v venec zahvale poviti,
Bodo Mariji naj Šmarnični dar;
Zadnjič še dajmo ji glavo oviti —
Šmarnični z Bogom, oj z Bogom oltar!

Ivan Zarnik.

Kralj mirú.

Jezus prinesel nam z néba je mir,
Ž njim osrečuje nas revne zemljane;
Kedar užali tú časa nas tír,
Mir nam nebeški zaceli vse rane.

„Mir svoj jaz dam vam, ki nima ga svet!“
Kralj tak mirú je učence tolažil;
„Ko po vstajenji prišel bom spet,
Z mirom nebeškim vas vse bom oblažil!“

Jezus učencem zapóved je dal.
Prej, ko po svétu so se razkropili:
„Mir bod' tej hiši!“ tako jim je djal,
„Vaš pozdráv bodi, ko boste vatopili!“

„In ki sprejeli vas bodo, moj uk,
Mir in veselje pri taki bod' hiši;
Rešeni grešnih naj bodejo muk,
Mir moj nebeški solzé jim obriši!“

Kjer se zaperl že bo milosti pah —
K vam naj moj mir se nebeški poverne;
Tamkaj od nog si otrésite prah,
Kjer od poslancev sercé se oberne!“

Večni med nami mirú bivaj Kralj,
Dušo obdá nam naj sladko veselje!
Svétnih željá Ti zatiraj nam kal,
Zbúdi po miru pa Tvojem nam želje!

Sreče kdor prave tú najti če vir,
H Kralju mirú naj le rad se obrača;

Jezus, pri komur rad bival bo zmir,
Z mirom nebeškim ga sladko poplača.

Blagor, o blagor, človeški ti rod,
Kralj ak mirú rad pri tebi prebiva,
Sreča sijala sai vedno bo tod —
Kralj kjer mirú jo med svoje razliva!

Ivan Zarnik.

Poslopje to staro,
Ki dela mi kvaro,
Končal bom, razdjal;
Prestol svoj svital
Bom tamkaj postav'l,
Povsod križ odpravil. —

(Dalje nasl.)

Kdo bode zmagal?

Glej! v sredi sveta
Lepo lesketá
Se Cerkev na skali,
V krasoti prezali;
Vzvišana je nad morjem življenja,
Začuvana je razdjanja, zrušenja,
Stoletjem kljubuje,
Se zmir pomlajuje,
Ker močna nevesta
Mu vselej je zvesta,
Le Njemu gorí:
Dal zanjo je kri.
In znamuje rešenja se solnčno blišči;
Nevesta v to znamuje obrača očí, —
Enacega ni,
Pred njim trepetajo sovražne močí.
Iz njege sije
Glej! rajski svit;
Tolažbo lije
Nevestin škit;
Rešenje izvira,
Nebó se odpira
Edino le z njim,
Popotnikom vsim.

I.

A to pa preseda vladarju temè,
Strašno to skelí ga, in peče in žgè;
Se jadi serdí.
Pristaše budí,
Najema veslarje,
Svobodne zidarje;
In nove Nerone,
In Dioklec'jane,
Cerkvene tirane;
Kinč trojnate krone —
Spodbuja um žóne.
On sluge pošilja v vse dele zemljé,
Vladarjem. oblastim šepeče v serce:
Razrušimo Skalo,
Zavira svobodo,
Cerkveno stojalo
Saj dela vam škodo!
Kaj bodete Skali
Uklanjali se,
Čast nji dajali,
Sebi pa ne? —

In skoraj povsod se posreči —
Tu v mali, tam v meri mu večí.
Premnoge trinoge
Zbudi kralj tamin
Z vsih pokrajin;
Od severa, juga
Neveraska zadruga
Kak piha do Skale in Cerkve zavist!
In zrak je nečist. —
In dalje modruje,
In še beseduje:

Razgled po svetu.

Upi na Švedskem in Norveškem. Nesrečni lutera-
nizem je bil svoje dni tudi švedsko deželo odtergal od
katoliške Cerkve in postave zoper katoliško vero so
bile nečloveško ostre, kazor n. pr. tudi na Danskem
in drugod. V uovih časih se je na boljše obrnilo.
Rudečkarstvo, ki se bolj in bolj razširja, tudi vladarjem
očí odpira in vsak previden človek spozná, da v pri-
hodnje se nevarnost bliža, ako se narodi k pravi cerkvi
ne obernejo. In res, opomini niso zastoj: tudi na
Švedskem, kakor na Danskem, je katoličanstvu posijalo
več svobode, ter je upanje, da se zopet bližajo časi
sv. Olafa. Sedanji kralj Oskar je očitno priznal, da
katoliška vera je naj zanesljivši porok za javni red in
za poslušnost podložnikov do postáv. To se je zgodilo,
ko se je apostolski prefekt za Norvegijo mons. Falize
vernil od veličastnih slovesnost Leona XIII iz Rima in
je imel zaslišanje pri kralju.

O pričujočnosti kralja in kraljice v Kristijaniji si
je mons. prefekt izprosil zaslišanje, da se v imenu sv.
Očeta zahvali za svobodo, ki jo katoličani uživajo v
Norvegiji pod njegovo vlado, pa da mu naznani njih
zvestobo do svetlega vladarja. Te besede so kralja
Oskarja II vidno ginile, prijel je prefekta za roko in
naznanil predstojniku katoličanov na Norveškem, kako
on ceni za prvo svojo dolžnost, da spoštuje vero, ktera
je potrební pogoj za vsako državo. Potem visoko po-
hvali katoliško Cerkev in reče, da katoličane šteje med
najbolj zveste svoje podložnike; vé, da se oni deržé
evangeljske zapovedi in besedi sv. Pavla, ki jim ukazuje
vladarje spoštovati. Oberne se kralj Oskar potem na
okoliščine, ki so vzrokovale rovarske misli na Norveškem
in obžaluje, da so narodi velikrat pozabili zapovedi
Božje in se oklepali pogubnih socialistiških (rudečkar-
skih) nauk. Bridko je priznal, kako nezmožno je
protestanstvo zoper tirjanja prekucnih strank, in ni
tajíl straha za prihodnost, videč, kako se ti pogubni
nauki širijo tudi po njegovi državi. Opomnil je, da
najprej se morajo zopet v veljavo spraviti prava domo-
vinska načela, čemur je temelj vera.

Pri slovesu je švedsko-norveški kralj monsign.
Falize-u naložil, da naj v njegovem imenu pozdravi sv.
Očeta in ga zagotovi, kako v živo je ginjen s tem, kar
mu je sporočil in posebno zarad zaupnosti, ktero Nj.
Svetost stavi v kraljevo pravičnost do katoličanov.

Še nikoli, odkar je tako zvana reformacija odter-
gala Norvegijo iz krila katoliške Cerkve, ni noben
norveški kralj tako govoril katoliškemu duhovnu.

Že so res katoličani misijonarji marsikaj storili
v oni deželi, zidali cerkve, šole, bolnišnice po več
krajih do naj višega severja. Poklicali so usmiljenih
sester, ktere jim čudo veliko pomagajo. Vse to pri
veliki revščini in pritežnostih. Protestantje so postali
bolj sterpní, celo čudijo se toliki delavnosti in obilno
hodijo v katoliške cerkve. To se godí pri velikem po-
manjkanji duhovnov in pomočkov. Žetev je velika,
delavcev malo. Monsign. Falize, pravi „Vrhbosna,“ ki

to bolj obširno popisuje, mora vzdržati 8 misijonskih postaj, ktere je vstanovil predhodnik, rad bi povzdignil novih: toda, odkod pomočkov in duhovnov? Na tisuče duš čaka samo duhovna, da se odreče krivoverstvu in sprejme pravo vero.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

Vesoljni namen za mesec velikirožnik (junij).

a) Glavni namen:

Spreobrnjenje Angleškega.

(Spis poterjen in blagoslovljen od sv. Očeta Leona XIII.)

Gregorij Veliki vidi nekega dné v Rimu na tergu nenavadno lepih mladenčev, ki so bili kot sužnji na prodaj. Vpraša jih po njihovi domovini, in mu odgovoré, da so iz skoraj še popolno poganske Britanije. „Oh,“ vzdihne Gregor, „kako je vendar to, da poglavar temín gospoduje nad ljudmi tacega lepega, svetlega obraza, žal, da je tako plemenita zunanja podoba brez notranje milosti!“ Shšavši, da se ljudje tega naroda Angli imenujejo, reče: „Gotovo, imenujejo se tako, ker imajo angeljsko podobo, in spodobi se pač, da se sprejmó v angeljsko družbo.“ Najpervo sam hoče kot misijonar na Angleško; ker je pa oviran v tem svojem početji pošlje pozneje kot papež nekaj drugih duhovnikov tje. Bog blagoslovi početje tako, da ondi ne le da sprejmo splošno kerščansko vero, temveč napoté se še celo v ti novo kerščanski deželi posebno izverstni možje in žene v ta namen, da širijo tudi drugod kerščanstvo z besedo in zgledom.

Med temi gorečniki je Burkard, prvi škof vircburški, Vilibald, prvi škof eihštetski, njegov brat Vunibald, prvi opat heidenheimski na Hahnenkampu in njuna sestra Valburga, prva samostanska prednica ravno tam. Njih strica Bonifacija pa, ktereга praznik cerkev obhaja 5. junija, časti vsa Nemška kot svojega aposteljna.

Je li pa Nemška to dobroto svojega spreobrnjenja k edino zveličavni Cerkvi tudi vedno dostojno cenila? Je li to dobroto deželi, ktera ji jo je dala, kdaj vernila? Vsakako bi to zahtevala dolžna hvaležnost, ko bi le imela priložnost to storiti. In priložnost je imela, ima jo posebno 300 lét že, odkar je namreč Angleška milost vere zopet zgubila. Naj vendar nemški katoličanje vedno in povsod, še posebno ta mesec molijo, da bi se zopet vernila Angleška k sv. kat. Cerkvi, tem bolj, ker to glasno zahteva več kot dolžna hvaležnost od njih.

(Konec prih.)

b) Posebni nameni:

1. *S. Vistan m.* Ta in vsak dan v mescu vse naznanjene, pa še ne zaznamovane ali nenadne zadeve. Rešenje važnih šolskih vprašanj švicarskim katoličanom.

2. *S. Marcellin.* Serčno postopanje katol. ljudskih zastopnikov pravice sv. Cerkve. Prav veliko duhovnikov.

3. *S. Klotilda.* Francoska. Pospeševatelji molitvenega apostoljstva in Serca Jezusovega bratovščine. Več zakonskih. Dobri posli.

4. *S. Frančišk* Karačiolo. Vstanovljenje in rast kat. zavodov in društvom. Več mlačnih. Važne volitve.

5. *S. Bonifacij.* Nemška. Zopetno vzbujenje žive vere po družinah. Posebno priporočeni staro-katoličanje. Nekaj hudo skušanih.

6. *S. Norbert.* Premonstratenški red. Prusija. Mnogo dijakov. Več župnij.

(Dalje nasl.)

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče. — Oseba v dušnih in telesnih potrebah in nadlogah, ki so jo zagernile, kakor povodenj, posebno pa v eni skerbi, ki jo hudo muči. — Prosim, da bi na prošnjo Marijino, sv. Jožefa, sv. Antona, in sv. Alojzija uslišana bila, ako je Božja volja, v dušnih zadevah, in tudi drugim se priporočam v molitev na ta namen. Ako bom uslišana, bodem v veči čast Božjo precej zahvalo v „Danico“ naznanila. — Že veliko lét pijanosti udanega moža, da bi se spreobrnil; in tudi osebo, ki živi že več lét v grešnem znanju, za spreobrnjenje, da bi duše ne pogubila.

Zahvale.

Za prejeto zdravje preserčna zahvala Naši ljubi Gospej!

M. K.

Bila sem še lansko leto mesca junija zbolela za smert; pričnem pa devetdnevnic v čast Lurški Mariji in svetemu Antonu Padovanskemu, z objubo, če bom uslišana, zahvalo v „Danico“ naznaniti. In res, kmalo po dokončani devetdnevnic sem se zboljšala; zato izrekam priserčno zahvalo Lurški Mariji in sv. Antonu P.

J. R.

Zlo smo želele, da bi se tudi v naši fari pomnožilo število tretjerednikov sv. Frančiška, in večkrat smo opravljale devetdnevnic v čast presv. Sercu Jezusovemu, Materi Božji, sv. Jožefu, sv. Frančišku in sv. Antonu.

Hvala Bogu, zdaj se je zgodilo. Konec zadnje devetdnevnic, 22. aprila, smo imeli blagoslovljen novi sv. Križev pot pri podružni cerkvi Matere Božje v Kačičih, ki so ga blagoslovili čast. Pater iz Pazna. Bila je lepa slovesnost med zvonjenjem in pokanjem možnarjev. Nesli so mladenči v cerkev sv. Križev pot in zraven vsake podobe ste šle po dve deklici, belo oblečeni s svečami in šopki v roki in z vencu na glavi. Po blagoslovljenem križevem potu imeli so govor preč. Pater o veliki koristi Križevega pota, zraven pa so tudi govorili o tretjem redu sv. Frančiška, kako se množi po svetu, in da to ni nič težavnega, kako pa da je dober pripomoček laglje se zveličati.

Še tisti dan se je v farovžu oglasilo precejšno število, in dá se zapisati v 3. red; pa ne same ženske, tudi čversti mladenči, dekleta, in postavni možje.

23. aprila zjutraj pa so jih čast. Pater zapisali zopet 29.

Ko sem vidila take junaške može klečati in ponižno sprejemati v pričujočih s škapuliro in pasom našega očeta Frančiška, so mi od samega veselja solzice kapale iz oči.

Tisti dan bila je tudi sprejeta 87letna bolana ženica, namreč Kos; zvedeli so njene žele po T. redu, šli z veseljem k njeni postelji, in jo sprejeli sv. 3. T., in tudi njene 3 hčere so tisti dan pristopile v to družinico sv. Frančiška.

Ljubi Bog nas podpiraj in daj dar stanovitnosti; prav preserčno se zahvalujemo za vse milosti presv. Serca Jezusovega priprošnjici M. Devici, sv. Jožefu, sv. Frančišku in sv. Antonu.

Iz tedenske torbice.

Poldne zvoni. Ti mladi dijak, zakaj tako serpo, pokrit v tla gledaš, kakor kdo ki ima hudo vést? Kaj ne, zbada te nekaj v sercu, ko vidiš dobre vérnike, ki molijo, — ti pa bi rad plajš obračal po šeginem vetru, posebno če vidiš pred seboj iti pokrite večji dijake ali celo kacega starega gospoda profesorja! (No, veš, da stari so včasih že plešasti in bi se utegnil kateri prehladiti, ali je sicer slabega zdravja; kak večji dijak pa nosi pod kapo čuka, ki se mu pravi napuh, in utegnil bi izferčati, ako klobučino sname z glave! Ti pa se ne daj nikomur pohujšati, temveč vselej serčno dajaj Božju, kar je Božjega, potem tudi Bog tebe ne bo pozabil.

Listek za raznoterosti.

Iz Ljubljane. Binkoštni dnevi so bili prav lepi in vgodni. Premilostni knez in škof so v stoljni cerkvi podelili zakrament sv. birme 1956 otrokom. Bog daj, da bi bili vsi vredni in poterjeni za današnje čase!

Iz Ljubljane. V prid odgojišča Sester presv. Kerví v Banjaluki, ki je pod varstvom presvitele gospé prestolona dvovodinje Štefanije, ste čč. redovni Sestri Terezija Kohler in Lizabeta Gedermer iz Banjaluke po pooblaščenju ministerskem od 14. t. m. od slavne deželne vlade dobili privoljenje, da smete za omenjeno napravo po Kranjskem zbirati darove pri posameznih znanih dobrotnikih, in sicer skoz šest tednov, to je, do konca rožnika (junija).

Prihodnjo nedeljo (27. t. m.) obhaja se v Marijaniščini kapeli žegnanje. Ob devetih zjutraj bo slovesna sv. maša s pridigo in darovanjem; popoldne ob šestih pa Šmarnice s petimi litanijami in darovanjem. Vljudno vabimo k obojni službi Božji.

Jarc.

V Marijanišču je bila pretekli četertek, 24. t. m., obletnica posvečenja ondotne kapele, katero so v spomin bližnje škofove 25letnice (ki zadene na 30. maja) še bolj posebno ozaljšali. Ob 8ih so premilostni g. knezoškof maševali. Po sveti maši so v olepšani sobani pridni sirotišni dečki Njihovo 25letnico počastili s čestitanjem, petjem in deklamovanjem. Bog usliši blaga mlada serčica!

Novosti. Katholischer Kirchen-Atlas. Štirinajst barvanih zemljevidov, katerih vsak ima dotičen popis. Od O. Werner-ja S. J. Cena 3 gld. 10 kr. v Katoliški bukvarni. — To prelepo delo v 4ⁿ je vse hvale in vsega priporočevanja vredno za vsacega, komur je mar splošni stan katoliške Cerkve po vsem svetu bolj na tanko poznati. Ta atlas dopolnjuje že poprej v več izdajah izdajani „Kathol. Missions-Atlas,“ ter more čitatelj v malo zemljevidih v kratkem času pregledati borišče vesoljne vojakovalne Cerkve. —

Život Isusov. Knjižica dobroj dieci priredio P. Hrisogon Majar, duh. pomočnik u Klanjcu. Pri Lavoslavu Hartman-u v Zagrebu 1887. Knjižica, pisana v lahki jugoslovanščini, obsega v 40 oddelkih življenje Jezusovo. Po vvodu prične se z „Mladostjo bl. Djevice Marije,“ dokončuje pa v 40. oddelku z: „Isus javlja se više puta svojim učenicom, i nauča ih. Pastirska vlast Petrova. Obecanje Duha svetoga. Isusovo uzašašće u nebo“ — in s podobico „Sudnji dan.“

Pri velikem shodu tiskovnega društva 24. t. m. je bilo čez štirideset gg. družbenikov, — njim na čelu premilostni gospod knez in škof dr. Jakob Misija. Pričel je sejo gosp. prof. Ant. Zupancič s pozdravom premil. gosp. ku. škofa in družih zbranih, ter je spregovoril nekatere priserčne besede o namenu in potrebi tega društva in njegovih naprav. Poročeval je potem o

društvenih zadevah in delavnosti šk. kaplan Jož. Lesar. K sklepu so premil. gosp. društveni zavetnih v daljšem govoru gorko priporočevali društvo pričujočim in nepričujočim v podporo, ter obravnavali o pomočkih, s katerimi in kako naj bi se društveni dnevnik vterdil in razširil, posledojč pa so podelil sv. blagoslov.

Iz Rima. Zavodu ilirskih kanonikov v Rimu so sv. Oče Leon XIII dali zavetnika (protektorja) vzoritega g. kardinala Vannutelli-a. Naprava se od njega dobrega nadja. — Prezv. Filipopolski nadškof Menin je bil gredé iz Rima šel obiskat svojo mater v Dalmacijo in se nahaja zdaj na Primorskem. —

Preroki na Primorskem; kaj-li? Prijatelj iz Rima piše: „Netko na 7. ovoga mēseca posla Zadarskomu „Narodnomu Listu“ ovu nepromišljenu, da v Vatikanu kane imenovati kardinalom prevzv. biskupa Strossmayera.“ —

Iz Tersta pa vemo iz gotovega vira, da vse, kar se je pisalo o rimskem odlikovanju nekega goriškega dobrega gospoda, je malopridna izmišljenost. Eden terzaških listov je prinesel to čudno vést, in drugi so ponatisnili ...

Znamnje boljših časov. Dunajski vradni časnik („Wiener Zeitung“) naznanja poziv dvornega mojstra Nj. ces. Veličanstva, da vsi lastniki častnih redov sv. Štefana, Leopoldovega, železne krone in Franc-Jozefovega se morajo v polnem številu vdeležiti procesije sv. Rešnjega Telesa. Le posebni vzroki bi mogli opravičiti nepričujočnost kacega posameznika. — To bode gotovo dober vpliv imelo tudi do družih verst višjih osebtev in dela veselo nado, da se začanja verski duh „odzgorej doli“ gojiti. Deo gratias.

Dobrotni darovi.

Za dijaško mizo: J. Z. R. 10 gld., M. S. R. 1 gld., N. N. 5 gld. — A. St. 2 gld. — Čast. g. župnik Ant. Jamnik 5 gld. — Prečast. gosp. dekan M. Kožuh 5 gld. — Sošolec 5 gld. — Čast. gosp. župnik Juri Rozman 2 gld. — Čast. g. župnik Iv. Karlin 6 gld. 70 kr. — Č. g. župnik Štef. Jaklič 5 gld. — Č. g. župn. Krištofič 1 gld. — Č. g. župn. Stan. Šrauc 2 gld. „dale Šmarnice.“

Za sv. Detinstvo: A. St. 1 gld. — „V čast Jezusa in Marije“ 10 gld. — Iz Kovorja 2 gld.

Za pogorelce na Vinici: Iz Rakitine po čast. gosp. župniku 3 gld. — Prečast. g. dekan M. Kožuh 6 gld. — Iz Žirov po č. g. župniku 3 gld. 20 kr.

Za varhe Božjega groba v Jeruzalemu: Čast. gosp. župnik z Dobernič 3 gld. 30 kr. — Iz Rakitine 1 gld.

Za afrikanski misijon: Iz Lozic 1 gld.

Za najpotrebniši misijone: „V čast Jezusa in Marije“ 50 gld.

Za usmiljene Sestre v Sarajevu: „V čast Jezusa in Marije“ 10 gld.

Za usmiljene Sestre v Adrianopolu: „V čast Jezusa in Marije“ 10 gld.

Za opravo ubožnih cerkev naše škofije: Rakitina 7 gld. — Z Gorjan 32 gld. — Iz Dol (Mariathal) 20 gld. — Iz Šent-Jurija pri Kranji 31 gld. 34 kr. — Po preč. g. mestn. župniku J. Rozman-u 20 gld. — Z Vač 9 gld. 60 kr. — Urša Ferjan 1 gld. — Iz Šmarjete 35 gld. — Po čč. gg. Uršularicah 22 gld. 63 kr. — Iz Novega mesta po mil. g. proštu 35 gld. — Iz Peč pri Moravčah 14 gld. — Iz Lošič 15 gld. — S Kranjske gore 28 gld. 27 kr. — S Hotederšice 11 gld. 20 kr. — Iz Idrije 31 gld. 10 kr. — S Teržiča 20 gld. — Z Dovjega 40 gld. — Iz Zaspega 5 gld. 72 kr.